

Η Γη εκτός ελέγχου!

Δημοσιεύτηκε στις Κυριακή, 13 Φεβρουαρίου 2011 22:08 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Ολα τα κομμάτια του παζλ οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο μαγνητικός μας άξονας ακολουθεί τελευταία μια συμπεριφορά έξω απ' τα συνηθισμένα. Ποιες μπορεί να είναι οι γεωλογικές επιπτώσεις και ποιον ρόλο παίζει το κινεζικό «Φράγμα των Τριών Φαραγγιών»;

Σχετίζονται οι «μαζικές αυτοκτονίες» πουλιών και ψαριών (γαλάζια σημαϊάκια) με αιφνίδια διαταραχή του μαγνητικού χάρτη της Γης; (ένθετος, επάνω δεξιά)

Σχετίζονται οι «μαζικές αυτοκτονίες» πουλιών και ψαριών (γαλάζια σημαϊάκια) με αιφνίδια διαταραχή του μαγνητικού χάρτη της Γης; (ένθετος, επάνω δεξιά)

ΤΤην παραμονή της Πρωτοχρονιάς, στις 11.00 τη νύχτα, χιλιάδες μαυροπούλια άρχισαν να... πέφτουν βροχή στις στέγες και στους δρόμους της μικρής αμερικανικής πόλης Beebe του Αρκάνσας. Τις αμέσως επόμενες ημέρες οι ορνιθολόγοι που εξέτασαν τα πτώματα αποφάνθησαν ότι δεν πέθαναν από δηλητηρίαση ή ασθένεια, αλλά συνεπεία της πτώσης τους. Δηλαδή, ότι τα πουλιά αυτά- που πετούν σε σμήνη- στράφηκαν όλα μαζί προς... τη Γη! Γιατί άραγε; Τι ήταν αυτό που τα αποπροσανατόλισε τόσο, και μάλιστα νυχτιάτικα, ώστε να ορμήσουν στο ναδίρ;

Ο απροσδόκητος αυτός θάνατος των πουλιών δεν ήταν ο μόνος. Τις επόμενες ημέρες χιλιάδες νεκρά πουλιά βρέθηκαν στις Πολιτείες του Τενεσί, του Κεντάκι, του Ιλινόι, της Αριζόνας, του Τέξας, της Λουιζιάνας, της Καρολίνας... αλλά και της Ν. Αμερικής, της Αγγλίας, της Σουηδίας και της Ουγγαρίας. Ωστόσο οι μαζικοί αυτοί θάνατοι ήταν απλά οι τελευταίοι σε μια αλυσίδα ανεξήγητων θανατικών σε χιλιάδες ψάρια και καβούρια ανά τον πλανήτη, από το 2009: Ινδιάνα, Λουιζιάνα, Αρκάνσας, Μέριλαντ, Φλόριδα, Αϊτή, Βραζιλία, Ουαλλία, Αγγλία, Ιταλία, Βιετνάμ και Νέα Ζηλανδία ήταν τα «πεδία μαχών» των θαλάσσιων οργανισμών με τον άγνωστο εχθρό τους. Τι να σκεφτεί κανείς, όταν οι ίδιοι οι επιστήμονες σήκωναν τα χέρια ψηλά; Ο μόνος κοινός τόπος των θανατικών που θα αιτιολογούσε τον αποπροσανατολισμό θα μπορούσε να ήταν μια σειρά σημαντικών και αιφνίδιων διαταραχών των γραμμών του «μαγνητικού χάρτη της Γης».

Με πόσα «τρέχει» ο πόλος;

Παραξενωμένος ο ίδιος από το φαινόμενο, αναζήτησα τι το σχετικό με το μαγνητικό πεδίο της Γης είχε σημειωθεί πρόσφατα. Εντόπισα ειδήσεις όπως εκείνη για το ότι «η μετατόπιση των πόλων αναγκάζει αεροδρόμιο στη Φλόριδα να επαναριθμήσει τους διαδρόμους του». Τι είχε συμβεί; Ο Βόρειος Μαγνητικός Πόλος γνωρίζουμε ότι μετατοπίζεται, με ταχύτητα περίπου 25 μίλια ανά έτος. Τώρα όμως, κατά το *National Geographic*, τρέχει με... 40 μίλια τον χρόνο!

Προμήθειες «καταστροφής»

Τι άλλο «συμπτωματικά» απρόσμενο ανακοινώθηκε εκείνες τις ημέρες; Το βρήκα στις ιστοσελίδες κρατικών προμηθειών της αμερικανικής κυβέρνησης (www.fbo.gov): Υπό τον κωδικό προκήρυξης SP0600-11-R-0207, το Τμήμα Προμηθειών Ενέργειας για την Αμυνα ζητεί, ως τις 6 Φεβρουαρίου, να βρει ποιοι μπορούν να του προμηθεύσουν εντός 24ώρου 24.000 γαλόνια βενζίνης και 135.000 γαλόνια πετρελαίου για καθεμία από τις... προαναφερθείσες Πολιτείες της δοκιμής GPS, προκειμένου να αντιμετωπισθεί ενδεχόμενη κατεπίγουσα ανάγκη!

Το εντυπωσιακό αυτό ζητούμενο έλαβε ακόμη πιο δραματικό χαρακτήρα στις 20 Ιανουαρίου: Υπό τον κωδικό HSFEHQ-11-R-Meals, το Τμήμα Προμηθειών της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Διαχείρισης Επείγουσών Αναγκών (FEMA) έψαχνε το ποιοι μπορούν να της παραδώσουν- πάλι άμεσα- συσκευασμένες μερίδες φαγητού για πληθυσμό 7 εκατομμυρίων ανθρώπων, επί 10 ημέρες. Την ίδια ημέρα, υπό τον κωδικό HSFEHQ-11-R-Hydro, ζητούσε αντίστοιχες προσφορές για άμεση παράδοση 210 εκατομμυρίων φιαλών ύδατος. Ο προϋπολογισμός αυτών των δύο προμηθειών ξεπερνούσε το μισό δισεκατομμύριο δολάρια! Αμφότερες οι ανακοινώσεις έλεγαν ότι προορίζονταν «για δράσεις ανακούφισης από καταστροφικό φαινόμενο εντός της ζώνης του ρήγματος New Madrid». **Ρήγμα New Madrid και Yellowstone**

Οπότε το ερώτημα τώρα στρεφόταν στο τι ήταν το ρήγμα της Νέας Μαδρίτης. Η γνωστή εγκυκλοπαίδεια του Διαδικτύου, Wikipedia, με διαφώτισε: «*Νοτιοδυτικά της New Madrid του Μισούρι εκτείνεται μια κύρια σεισμογενής ζώνη, που ήταν υπεύθυνη για τους σεισμούς που εκδηλώθηκαν εκεί στα έτη 1811-1812, μεγέθους ως και 8 ρίχτερ. (...) Η πιο πρόσφατη εκτίμηση της Αμερικανικής Υπηρεσίας Γεωφυσικών Μελετών (USGS) κατεβάζει την πιθανότητα σεισμού 8 ρίχτερ στην περιοχή στο 10% για τα επόμενα 50 έτη*».

Αρα... ουδέν το κατεπίγον με βάση τα δημοσιευμένα γεωδυναμικά δεδομένα. Θα έπρεπε ή να εφησυχάσω αποδεχόμενος ότι η αμερικανική κυβέρνηση ξοδεύει τρομακτικά ποσά για το τίποτε- σε καιρό κρίσης- ή να υποκύψω στο σενάριο συνωμοσίας ότι «*γνωρίζουν για την αιφνίδια μετατόπιση των πόλων και τις συνέπειές της και ετοιμάζονται να σώσουν ό,τι είναι δυνατόν να σωθεί, χωρίς πανικό*».

Οι δύο εφιάλτες των ΗΠΑ: *και αναρχία».*

το υπόγειο ηφαίστειο του Yellowstone στα ΒΔ και το ρήγμα της New Madrid στα ΝΑ (με πορτοκαλί, η ζώνη καταστροφών από σεισμό 6,8 ρίχτερ του 1895)

των δύο τρίτων»...

Ακολουθώντας το ρηθέν «δεν σ' αφήνω ν' αγιάσεις», η βρετανική εφημερίδα «Daily Mail» ανήρτησε στις 25 Ιανουαρίου άρθρο με τον μακροσκελέστατο τίτλο: «*Πρόκειται το μεγαλύτερο υπερ-ηφαίστειο της Γης να εκραγεί, για πρώτη φορά ύστερα από 600.000 χρόνια, αφανίζοντας τα δύο τρίτα των ΗΠΑ;*». Το εν λόγω ηφαίστειο είναι αυτό που βρίσκεται κάτω από το Εθνικό Πάρκο Yellowstone, στο Γουαϊόμινγκ, και δίνει- ως σήμερα- τους υπέροχους θερμοπίδακες που απολαμβάνουν οι πολυπληθείς επισκέπτες της περιοχής. Στο άρθρο όμως επισημαίνεται ότι από το 2004 ο πυθμένας του πάρκου ανέρχεται με ιδιαίτερα ανησυχητική ταχύτητα. Στα τρία μόλις τελευταία χρόνια ανεβαίνει κατά 10 εκατοστά τον χρόνο. Αν όντως η κίνηση αυτή προαναγγέλλει έκρηξη, τότε... μπορεί να έχουμε ακόμη και το χλιαπλάσιο της έκρηξης που έδωσε το όρος St. Helen το 1980! Εστω και αν δεν συμβούν όσα δραματοποιούσε η ταινία «2012», το ρήγμα της Νέας Μαδρίτης θα έχει κάθε λόγο να ζυπνήσει. Και αν κοιτάξει κανείς τον χάρτη των ΗΠΑ, θα δει ότι τα δύο αυτά επίκεντρα πιθανής καταστροφής διατρέχουν τις ΗΠΑ από ΒΔ προς ΝΑ. Δικαιολογημένος λοιπόν ο λόγος περί «*αφανισμού*

Στην καλύτερη περίπτωση, μια έκρηξη ηφαιστείου στο Yellowstone θα εκτονωνόταν με οριζόντιες διαφυγές της λάβας και η μόνη πλανητική διαταραχή θα ήταν ένα σύννεφο αιθαλομίχλης- όπως εκείνο του περασμένου Απριλίου, από το ισλανδικό ηφαίστειο- σε πολλαπλάσια έστω κλίμακα. Ωστόσο μια πρόσφατη μελέτη για τη φύση του υπεδάφους στο Yellowstone υποστηρίζει τον εφιάλτη της χειρότερης εκδοχής: Ομάδα γεωφυσικών του Πανεπιστημίου της Γιούτας, υπό τον καθηγητή Robert B. Smith, παρουσίασε το τρισδιάστατο μοντέλο του «διάπυρου πυλώνα» που βρίσκεται κάτω από το πάρκο. Ο πυλώνας αυτός είναι ένας κορμός λάβας που ξεκινάει από τον μανδύα της Γης και φθάνει ως τη βάση της λιθόσφαιρας (βλ. <http://en.wikipedia.org/wiki/Mantle-plume>). Καθώς η πλάκα της αμερικανικής ηπείρου μετακινήθηκε στους γεωλογικούς αιώνες, ο πυλώνας αυτός δεν είναι πλέον κατακόρυφος: Το άνω τμήμα του έγινε ένα οριζόντιο καυτό ποτάμι κάτω από τις Πολιτείες Αϊνταχο και Γουαϊόμινγκ, που φθάνει ως το Ορεγκον, πάνω από την Καλιφόρνια. Αν «το καπάκι της χύτρας τιναχτεί», κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τον χάρτη της επόμενης Αμερικής!

Όταν ο Ήλιος ανατέλλει νωρίτερα!

Ο απύθμενος νερόλακκος Moming Glory είναι μια εύθραυστη βαλβίδα ασφαλείας στη «χύτρα ταχύτητας» του Yellowstone

Στις 11 Ιανουαρίου οι κάτοικοι της πόλης Hulissat- στη δυτική ακτή της Γροιλανδίας- ζύπνησαν περιμένοντας άλλη μία ημέρα στο σκοτάδι: Η θέση της πόλης τους, τρεις μίρες βόρεια του Αρκτικού Κύκλου, εγγυάται ότι κάθε χρόνο ο ήλιος πρωτοεμφανίζεται στις 13 Ιανουαρίου. Ωστόσο... εφέτος συνέβη το καταπληκτικό να ανατείλει δύο ημέρες νωρίτερα! Τι έφερε αυτή την αλλαγή;

Οι επιστήμονες που ρωτήθηκαν έμειναν εκστατικοί. «*Δεν μπορεί να είναι αλλαγή της πραγματικής ανατολής, γιατί αυτό θα προϋπέθετε αλλαγή των παραμέτρων τροχιάς περιστροφής της Γης ή του Ήλιου*» είτε ο καθηγητής Ατμοσφαιρικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο Fairbanks της Αλάσκας John Walsh. Οπότε, τι έμενε ως εξήγηση; «*Μια ατμοσφαιρική οφθαλμαπάτη, από τη διάθλαση του ηλιακού φωτός στον ορίζοντα*» πρότεινε ο Thomas Posch, του Αυστριακού Ινστιτούτου Αστρονομίας, «*η ανάκλαση πάνω στον λιωμένο πλέον παγετώνα*» είτε και ο καθηγητής Γεωδαισίας στο Πανεπιστήμιο Νότιας Φλόριδας Tim Dixon - και οι περισσότεροι επιστήμονες συμφώνησαν μαζί τους. Αγνοούσαν όμως μια μικρή λεπτομέρεια: Στην Hulissat ο ήλιος δεν ανατέλλει πάνω από τη θάλασσα ή τον παγετώνα, αλλά πίσω από μια βουνοκορφή!

Η πιθανότητα διασύνδεσης μιας μαγνητικής διαταραχής με την απρόσμενη ανατολή στη Γροιλανδία, αλλά και τους μαζικούς θανάτους πουλιών και ψαριών, τις «δοκιμές του GPS», τα σενάρια προετοιμασίας για mega-σεισμό και mega-ηφαίστειο στις ΗΠΑ, άρχισε από ερασιτεχνική εικασία να γίνεται τώρα όλο και μεγαλύτερη υποψία. Υποψία που έγινε πιο βάσιμη όταν διάβασα την απάντηση στο ερώτημα του καναλιού Fox News «*Γιατί αλλάζατε την κατεύθυνση των αεροδιαδρόμων στην Τάμπα της Φλόριδας;*»: Ο εκπρόσωπος της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Διαχείρισης Επειγουσών Αναγκών (FEMA) Paul Takemoto είπε ότι «*ναι μεν τα μαγνητικά πεδία της Γης βρίσκονται διαρκώς σε κίνηση, αλλά σπάνια σε τόσο μεγάλη έκταση ώστε να απαιτείται ο επαναπροσανατολισμός των αεροδιαδρόμων. Για να βεβαιωθούμε ότι έχουμε ακρίβεια, έπρεπε να κάνουμε τις αλλαγές*». Δηλαδή παραδέχθηκε απρόσμενα μεγάλη αλλαγή των μαγνητικών γραμμών!

Το «Φράγμα των Τριών Φαραγγιών»

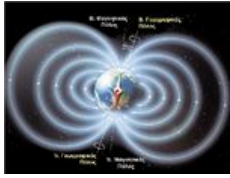
Τότε ήταν που θυμήθηκα το... τσουνάμι: Τον Ιανουάριο του 2005 η NASA ανακοίνωσε ότι το τσουνάμι της Σουμάτρας μετατόπισε τον Βόρειο Πόλο κατά περίπου 2,5 εκατοστά, στρογγύλεψε ακόμη περισσότερο τη Γη και - ως συνέπεια- ο πλανήτης μας περιστρέφεται με μεγαλύτερη ταχύτητα και η διάρκεια της ημέρας μειώθηκε κατά 2,68 μικροδευτερόλεπτα. Και αυτά ήταν μόνο η αρχή των αντίστοιχων συμβάντων που επακολούθησαν: Ο σεισμός 7,8 ρίχτερ που συγκλόνισε τη Νέα Ζηλανδία στις 16 Ιουλίου 2009 τη μετατόπισε κατά 25 εκατοστά εγγύτερα προς την Αυστραλία. Και όπως δήλωσε στις 3 Φεβρουαρίου 2010 ο Richard Gross της NASA, ο σεισμός 8,8 ρίχτερ της Χιλής μετατόπισε τον άξονα περιστροφής της Γης κατά ακόμη 8 εκατοστά και μίκρυνε την ημέρα της κατά άλλα 1,26 μικροδευτερόλεπτα!

Είχαμε δηλαδή απανωτά «*χτυπήματα κλωνισμού*» του άξονα περιστροφής του πλανήτη μας, που σίγουρα διατάραξαν τις γραμμές του μαγνητικού πεδίου του. Αλλά τι ήταν αυτό το τόσο κοντινό στην Πρωτοχρονιά που έφερε τα πρόσφατα συμπτώματα «*παραζάλης*»; Ανέτρεξα στα πρόσφατα... κατορθώματα της ανθρώπινης παρέμβασης στο περιβάλλον και έπεσα πάνω στην αποκάλυψη: Στις 26 Οκτωβρίου 2010 το μεγαλύτερο υδροηλεκτρικό φράγμα του πλανήτη, το «Φράγμα των Τριών Φαραγγιών» της Κίνας, έπιασε για πρώτη φορά το μέγιστο όριο υδάτινων αποθεμάτων του, ύψους 175 μέτρων. Τι είχε πει γι' αυτό, το 2005, ο ερευνητής Benjamin Chao του Goddard Space Flight Center της NASA; Οτι «*η επίπτωση του τσουνάμι της Σουμάτρας μπορεί να παραβληθεί μόνο με εκείνη που θα έχει το γέμισμα του φράγματος της Κίνας με 10 τρισεκατομμύρια γαλιόνια νερού, που θα κουνήσει τον άξονα της Γης κατά δύο εκατοστά και θα μικρύνει την ημέρα κατά 0,06 μικροδευτερόλεπτα*» !

Σαν τους καλικάντζαρους του παραμυθιού λοιπόν «*τσεκουρέψαμε το δένδρο*» που κρατάει τη Γη στη θέση της. Τώρα η σβούρα γυρίζει απρόβλεπτα, ζυπνώντας τους πύρινες Τιτάνες που κοιμόνταν κάτω από τα ηφαίστεια και τα σεισμικά ρήγματα. Ο ήλιος μπορεί να ανατέλλει νωρίτερα στην Αρκτική και η γη της Γροιλανδίας να ξαναγίνεται πράσινη, αλλά τα πουλιά τώρα δεν θα «πεθαίνουν τραγουδώντας». Πόσω μάλλον οι άνθρωποι...

a.kafantaris@gmail.com

ΠΟΙΟΣ ΚΥΒΕΡΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΗΣ;

Η απόκλιση του μαγνητικού άξονα της Γης από τον γεωγραφικό της και η σταθερή ή μη ταλάντωση του πλανήτη μας κατά την αυτοπεριστροφή του είναι ίσως τα «κλειδιά» όσων απρόσμενων συμβαίνουν και... μέλλουν να συμβούν

ιδίας χρονιάς, ο Gregory Ryskin, του Northwestern University στο Illinois των ΗΠΑ, διετύπωσε μια ακόμη πιο ριζοσπαστική θεωρία (βλ. <http://iopscience.iop.org/1367-2630/11/6/063015/fulltext>):

Είπε ότι τα ηλεκτραγωγά άλατα των θαλασσών δημιουργούν ένα «ωκεάνιο μαγνητικό πεδίο» που αλλοιώνει εκείνο που παράγεται από το εσωτερικό της Γης.

Οι περισσότεροι γεωφυσικοί αντέδρασαν οργισμένα στη θεωρία του Ryskin, αλλά εντύπωση προκαλεί ο κοινός τόπος της αντίδρασής τους: Είπαν ότι η θεωρία του ήταν τόσο μαθηματικοποιημένη που τους ήταν δύσκολο να βρουν πού έκανε λάθος! Αν όμως πραγματικά δεν λάθεψε, τότε το λιώσιμο των πάγων σαφώς εξηγεί τον ξέφρενο καλπασμό του πόλου προς τη Σιβηρία...

Το μόνο που απομένει είναι να δούμε αν οι όποιες μαγνητικές αλλαγές έχουν «προϊστορία αιφνιδιασμού». Και όντως, όπως δημοσίευσαν στο Geophysical Research Letters (Vol. 37, L21308, 5 P.P., 2010) οι γεωλόγοι Scott Bogue και Jonathan Glen, βρήκαν στη Νεβάδα στρώματα λάβας ηλικίας 15 εκατομμυρίων ετών που η κρυστάλλωσή τους έδειχνε αλλαγή κατεύθυνσης του μαγνητικού πεδίου με ρυθμό μία μοίρα κάθε εβδομάδα!

Επομένως ο κλασικός εφησυχασμός μας ότι αντιστροφή των πόλων γίνεται κάθε 780.000

χρόνια και ότι, όταν συμβεί, συμβαίνει με πολύ αργό ρυθμό... δεν ισχύει πια.

Το ΒΗΜΑ

Το ότι η Γη περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό της το ξέρουμε όλοι. Όπως και το ότι η περιστροφή της δεν γίνεται ακριβώς γύρω από τον γεωγραφικό άξονα Βορρά- Νότου, αλλά με μια κλίση 23,5 μοιρών... συνήθως. Συνήθως, διότι η κλίση αυτή εξαρτάται τόσο από το σχήμα της Γης (πόσο φαρδύτερη είναι στη «μέση» της απ' ό,τι στο «ύψος» της) όσο και από το «πόσο νερό έχει επάνω της». Αυτό το δεύτερο έχει να κάνει με το ότι η κλίση περιστροφής του πλανήτη είναι τώρα μεγαλύτερη απ' ό,τι επί Εποχής των Παγετώνων. Καθώς οι πάγοι έλιωσαν στον Βορρά, έγιναν νερά που χύθηκαν στους ωκεανούς και μετατόπισαν το βάρος προς τον Ισημερινό. Απόρροια αυτού ήταν μια ταλάντωση του άξονα, που μετακινεί τον Βόρειο Πόλο κατά 10 εκατοστά κατ' έτος, κατά μήκος του μεσημβρινού που περνάει από το Τορόντο και τον Παναμά. Αυτή η ταλάντωση, σύμφωνα με τη μελέτη των F. W. Landerer, J. H. Jungclauss και J. Marotzke (Geophys. Res. Lett., 36, L17603, doi:10.1029/2009GL039692, 2009), επιτείνεται από το «θερμοκήπιο» που έστησαν οι άνθρωποι με τα καυσαέριά τους και το αφύσικο λιώσιμο των πάγων, με συνέπεια να έχουμε περαιτέρω ετήσια μετατόπιση του Βόρειου Πόλου κατά 2,6 εκατοστά. Και, σαν να μη φθάνει αυτό, οι εν λόγω επιστήμονες προειδοποιούν ότι η υπερθέρμανση των ωκεανών και η επέκτασή τους θα επιφέρουν ακόμη μεγαλύτερη κλίση του άξονα περιστροφής!

Η μετατόπιση και τα στριφογυρίσματα δεν είναι χαρακτηριστικά μόνο του γεωγραφικού Βόρειου Πόλου: Παρόμοια «τσαλίμια» κάνει και ο Μαγνητικός Βόρειος Πόλος. Από τότε που τον πρωτοεντοπίσαμε, το 1831, διαπιστώσαμε ότι το 1904 άρχισε να «ταξιδεύει» ΒΑ, με ταχύτητα 15 χιλιομέτρων κατ' έτος. Το 1989 άρχισε να επιταχύνει εκ νέου τον βηματισμό του και, το 2007, βεβαιωθήκαμε ότι πλέον καλπάζει προς τη Σιβηρία με ταχύτητα 55- 60 χιλιόμετρα τον χρόνο! Αλλά γιατί; Γιατί δεν είναι σταθερός;

Η ως πρόσφατα κρατούσα θεωρία έλεγε ότι το μαγνητικό πεδίο της Γης γεννιέται από την κίνηση λιωμένων σιδηρομεταλλευμάτων γύρω από την ακόμη ταχύτερα περιστρεφόμενη «στέρεη σιδερένια καρδιά» του πλανήτη, εν είδει «δυναμό». Επομένως, ένας τρόπος να αλλάξει ο άξονας αυτού του μαγνητικού πεδίου είναι να γεννιούνται πυλώνες λιωμένου σιδηρομεταλλεύματος που αναβλύζουν προς την επιφάνεια, στη μία πλευρά του πλανήτη. Την εξήγηση αυτή έδωσε ο γεωφυσικός Arnaud Chulliat, του Institut de Physique du Globe στο Παρίσι, τον Δεκέμβριο του 2009. Αλλά, τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς, ο Gregory Ryskin, του Northwestern University στο Illinois των ΗΠΑ, διετύπωσε μια ακόμη πιο ριζοσπαστική θεωρία (βλ. <http://iopscience.iop.org/1367-2630/11/6/063015/fulltext>):

Είπε ότι τα ηλεκτραγωγά άλατα των θαλασσών δημιουργούν ένα «ωκεάνιο μαγνητικό πεδίο» που αλλοιώνει εκείνο που παράγεται από το εσωτερικό της Γης.

Οι περισσότεροι γεωφυσικοί αντέδρασαν οργισμένα στη θεωρία του Ryskin, αλλά εντύπωση προκαλεί ο κοινός τόπος της αντίδρασής τους: Είπαν ότι η θεωρία του ήταν τόσο μαθηματικοποιημένη που τους ήταν δύσκολο να βρουν πού έκανε λάθος! Αν όμως πραγματικά δεν λάθεψε, τότε το λιώσιμο των πάγων σαφώς εξηγεί τον ξέφρενο καλπασμό του πόλου προς τη Σιβηρία...

Το μόνο που απομένει είναι να δούμε αν οι όποιες μαγνητικές αλλαγές έχουν «προϊστορία αιφνιδιασμού». Και όντως, όπως δημοσίευσαν στο Geophysical Research Letters (Vol. 37, L21308, 5 P.P., 2010) οι γεωλόγοι Scott Bogue και Jonathan Glen, βρήκαν στη Νεβάδα στρώματα λάβας ηλικίας 15 εκατομμυρίων ετών που η κρυστάλλωσή τους έδειχνε αλλαγή κατεύθυνσης του μαγνητικού πεδίου με ρυθμό μία μοίρα κάθε εβδομάδα!

Επομένως ο κλασικός εφησυχασμός μας ότι αντιστροφή των πόλων γίνεται κάθε 780.000

χρόνια και ότι, όταν συμβεί, συμβαίνει με πολύ αργό ρυθμό... δεν ισχύει πια.

Το ΒΗΜΑ